

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/953/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114210038
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114210038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I. s. r. o. so sídlom I., K. XX, U. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou S.-K., s.r.o. so sídlom v I., K. XX, proti odporcovi Z. L., bytom B. nad K., D.. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K. zastúpeného JUDr. Z., o zaplatenie 72,96 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/120/2014-53 zo dňa 09. októbra 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 72,96 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 eur od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 92,80 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 711,76 eur s príslušenstvom z titulu, že spoločnosť S. J., a.s. so sídlom D. XX, I., U. XX XXX XXX ako postupca uzavrela so žalobcom ako postupníkom dňa 24.06.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol o.i. odplatný prevod pohľadávok voči odporcovi. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Uznesením č.k. 27C/120/2014-31 zo dňa 14.10.2014 bolo konanie v časti o zaplatenie 638,80 eur s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 638,80 eur od 18.08.2011 do zaplatenia zastavené z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu navrhovateľom v tejto časti. Predmetom konania zostal len nárok navrhovateľa na zaplatenie 72,96 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 eur od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, ako aj náhrada trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ a zmluva o poskytovaní služby Magio Sat predstavujú zmluvy uzavreté podľa § 43 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách. Na základe uvedených zmlúv vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom záväzkový vzťah, na základe ktorého bol právny predchodca navrhovateľa povinný odporcovi zabezpečiť služby určené v zmluvách a odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami. Právny predchodca navrhovateľa v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté plnenia faktúrami č. 2728964220, č. 4727958747 a č. 726943654 v celkovej sume

72,96 €, pričom odporca uvedenú sumu doteraz právnomu predchodcovi navrhovateľa neuhradil, čím porušil svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, a preto ho súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách zaviazal na jej zaplatenie. Pretože je odporca preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu 272,31 eur, má navrhovateľ právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej faktúry. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 21,54 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 27,46 eur od 18.06.2011 do zaplatenia a 9,50 % ročne zo sumy 23,96 eur od 18.07.2011 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a § 149 ods. 1 O.s.p. ako i uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, podľa ktorého, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zaviniť, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Navrhovateľ vzal návrh späť v časti o zaplatenie 638,80 eur bez udania dôvodu, na základe čoho súd prvého stupňa konštatoval, že z výlučne procesného hľadiska zaviniť zastavenie tejto časti konania. V konaní bol potom odporca v zmysle uvedeného právneho názoru úspešný v časti o zaplatenie sumy 638,80 eur s príslušenstvom, t.j. v časti asi 89 % a neúspešný v časti o zaplatenie 72,96 eur s príslušenstvom vo výške zhruba 11 %. Pomer úspechu a neúspechu odporcu je teda 78 %, ktorá miera náhrady trov konania mu patrí. Pretože si odporca žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy konania nevyplývajú, súd mu ich náhradu nepriznal. Pretože nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania sa odvíja od nároku odporcu na náhradu trov konania, aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na náhradu trov konania v miere 78 %. Trovy konania vedľajšieho účastníka spočívali v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie písomného vyjadrenia (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky) á 51,45 eur, 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 118,98 eur, z čoho 78 % predstavuje sumu 92,80 eur, na ktorej zaplatenie súd prvého stupňa zaviazal menej úspešného navrhovateľa. Vo vzťahu k argumentom vedľajšieho účastníka na strane odporcu ohľadne samostatnosti uplatnených nárokov (na zaplatenie ceny za služby a na zaplatenie zmluvnej pokuty) v súvislosti s uplatnenou náhradou trov konania, súd prvého stupňa uviedol, že sa s týmto nestotožňuje, keďže vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na pár výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud pokiaľ ide o mieru procesného (ne) úspechu v konaní, vrátane náhrady jeho trov. Preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vybral časť predmetu konania, do ktorej mu vyhovuje vstúpiť. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petitom návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol oba nároky voči odporcovi uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu. Aj s prihliadnutím na uvedené sa súd prvého stupňa nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že do konania vstúpil len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a jeho nárok na náhradu trov konania posudzoval rovnako ako pri samotnom odporcovi z hľadiska pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania. Obdobný názor vyplýva i zo záverov Krajského súdu v Trenčíne, vysloveného v obdobnej veci v uznesení sp. zn. 4Co/771/2013 zo dňa 30.10.2014.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to jeho výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho

účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevniesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Navrhovateľ mal za to, že prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí.

Odporca ani vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, pričom čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 711,76 eur s príslušenstvom. V prvostupňovom konaní bol navrhovateľ úspešný v časti 72,96 eur, pričom vo zvyšnej časti vzal navrhovateľ svoj návrh späť bez udania dôvodu. Jeho úspech teda dosahuje cca 11%, čomu zodpovedá väčší úspech odporcu v časti 89%. Z uvedeného dôvodu vznikol na strane odporcu nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 78 % (89 % - 11%).

Keďže odporcovi preukázateľne žiadne trovy v prvostupňovom konaní nevznikli, súd prvého stupňa ich náhradu odporcovi v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 78 %. Vedľajší účastník si v prvostupňovom konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 51,45 eur + 8,04 eur režijný paušál v celkovej výške 118,98 eur. Pomerná náhrada vo výške 78% zo sumy 118,98 eur predstavuje sumu 92,80 eur, ktorú súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi správne priznal. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 20.10.2014 doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute zapracovaných v zmluvných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy o pripojení, a preto tu nemôže byť dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.